

(תוספת)
אזרות ג'ה
יוון זצ"ר
ס"ח ת"א

0

אבל ברור ופשוט שאין דוחים ואבר שהוא חתן
החיות באותם וגם אינו מאבירים שהנשמה תלוייה
בו כלל אלא דוחמה והוא הם אלו הדוחים חיות
לואדם וגם שיהיה לו שייך לנשום ע"י פוטמו, ורק
הוא האבר שדרך שם נעשה מעשה הנשימה שבאין
ע"י הנשמה תלוי האדם על הנימף חיות רק ע"י דוחמה
אף שלא הוא חתן ענין הנשימה שהוא אבר
מכודים הינם בלב ובטבור וכ"ש שאין מכודין *
במתח ונתנה הקרא דחמה רוח חיים באפיו לא על
עצם רוח החיים שהו הוא ליכא בחושים אלא החיות
חיים שאנו רואין איכא באפיו אף שלא נראה באברים
גדולים אברי הנושמה וגם אחר שלא יוכלו *
בדפיקת האבר ולא יוכל בטבור, שלכן נמצא שלענין
פקחה תלוי חתן רק בחושים וליכא שום מניחה
מהחיות שמינה החיכה שהיא חתן חיות והחם
לכל האברים והמבטנים מאדלות הקשות על הדמבר *
שננו והחיות והאין אף אבר שהנשמה תלוייה
בו כלל ואין צורך להסבר החיכה הפעמים א"א
לשטע דפיקת האבר לפני החתן החיות ומכור
תלשמה א"א לזכור אם צ"דו הויים והוחנו מפני
הדפיקה היא נמנה ביותר, דאף אם ניכא שפסק
הדפיקה נמש צ"דו הוא חתן כח חיות מעט להחין
דלכן הוא נשום בחושים צ"דו ומשיכ הדמברים ואם
ינתן האבר כהרף עין ימות ויבטלו כל הנושמות, אין
כוונה החיכים על הפסק דפיקה אלא על הפסק
עבודתו לחתן חיות לחיכויים, שהדפיקה הוא רק סימן
לעבודת האבר וארע שעובר האבר עבודתו ולא יכר
סימן או דפיקה כשהוא הוא הנושמה והפסק עבודתו
למנוי יכר בפסיקה הנשימה מהחיים.

E

ואף אחרת קטני קטנים ידעו זה לזכר פשוט שא"צ
לפניהם כי לא החכר זה נכח וכל הידורות הכשרים
הנאונים המזיקים והחסידיים לא השתמשו
במיקראסקא, וכדור שהם קיימו כל דיני החורה
לא נכשלו בשום דבר אף באונים אבל לדמה לזה
החיכות שהוא דוחמה לומר שאף שדוחמה דוחמה
ע"י עלקסטרין דאריאנאם שאיכא חנוכה לך נחשו
מה גברתה ליד שאנו כן דוחמה"ס בחשבה הוא
כפ"ד ירד סימן שני סק"ז חכ"א חכ"א דאריאנאם בספכה
שמתח פ"ח היא מוקדו על המתיים עד ג' ימים
ומשנה שפכו אחר חיי כ"ה שנים, הוא שאיכא
מצאנות רחוק מאד ולכן אין הוא משום דרכי האמורי,
אלו הוא רחוק אפילו מפייעא דמייעוא ולכן אין
לחשו לזה ומתור לקבדו חיכה כשפסקה נשימתו
דאף שהוא ענין פק"ד אין לו לחוש לזכר דחיק
כח"א וצ"ב שרואין ע"י העלסקרין דאריאנאם
שיש לו אחר חיות הרי על אופן זה ליכא שום
אפילו רוב לומר שהוא מה ואלי גם יעט ליכא
הוא חזק ממש אף שאינו נחשם כאיש שהוא שוקבר
בהכרח חתמה שפסקה נשימתו חיי אח"כ כ"ה שנה
מאחר דאיכא ע"כ איה מצאנות חזק וצ"ב החידי
דאיכא במציאותו, וכלן יהיה אסור לכתב לאיש
כח דאריאנאם יהיו מחייבים להשתדל ברפואת א"א
אפשר ומסתבר שגם בשבת.

G

ואלי מה שהוצרך החי"צ לסברתו הוא נחמה
שסובר דאם אין האבר לא הפסיק עבודתו היה הוא
נשמע הדפיקה לכן כתב שכל זמן שנשום בחושים
איכא הוא דפיקה בלב אבל מאחר שעובר בחולשה
היי על הדפיקה נטר מאד עד שלא נשפע כלל
מאחר שהוא חתן החיות ואף שאין הכרח לזה אפשר
שהוא כן, והיי כוונה החי"צ והביא הא דרש"י לראיה *
לפירושה שלא בחושים תלוי החיות אלא לענין החיכה
שאיכא יתור בחושים מכלל ולא מוכן לי היכן ראה
כח"ד מה שפסקה נמצא שלהחיי"צ ישנו סימן אחד
של חיותו והוא האבר ולפי אדם שהאבר ענין דיון כח *
ואדם שהאבר נפסק דיע כח"א אולם בלי נשימה האבר
אינו שולל והוא מה חיקק דאין זה כוונה החי"צ
אלא כוונתה שהחיות לכל האברים נתון האבר
כהביא סוחר ומבטנים במי"צ, וגם זה שאיכא ענין
הנשימה ע"י החושים הוא מכלל, ומשפסק האבר
מלעבוד למנוי נפסק חנוכה כל האברים וגם הנשימה

I

אזרחות ג'ה
יוון זצ"ר
ס"ח ת"א

מחוסם נמשך אבל כל זמן שעובד האבר אף בחולשה
גדולה באופן שישאר אברים לא מתעסקים איכא
צדית חתן בשומה דוחמה שהוא אבר האחרון
מלמפעל, והוא סובר שינוי שעובד אף בחולשה
איכא גם דפיקה אך חולשה מאד שלא נשפע על
כוללעיל.

L

והנה ל"ס שכתב החי"ס דכעס איכא מצאנות
שאף אחר שלא נשם בחושים הוא חיי כדחוינו כמה
דשמתח אף שהוא מייעט רחוק טובא שאף לפק"ד
אין חוששין, היה נראה לפק"ד שחולשת דוחמה רחוק
מאד סובר עד חושים חתן טובא עד לכו ודע
סיכורה ולחוריהו גם הדיקה בלב כשרואין שאינן
דופק כלל הוא נכח סימן גדול שאינו חיי, שאף
שאיכא מצאנות רחוק טובא שאיכא מי שהוא חיי לא
היה לנו לחוש לזה אף לפק"ד, אבל כשיחיה חיי
נשימה בחושים הוא יתור רחוק כדארי"ס ובהו בר"ע
מודר שוב אינו צ"דו לנזק ופליגי בהו דאמרו
עד לכו ודע סיכורו סובר דכיון דגם מצאנות כוח
דיחיה חיי בלא דפיקה הוא דבר רחוק טובא אין
לחלל שבה דאף אין לחוש למיעוט רחוק זה אף
לפק"ד והאמר עד חוסס סובר דכיון שאינן לו
לכודק עד חוסס שהוא יתור רחוק המציאות שיהיה
חיי מחייבין א"א, כמה שאפשר לנו לזכר יתור אף
לחלל שבה דחולק שבה לא נחשב ככ"א לזכר כיון
שנודחה לענין פק"ד, דאין למילק ממה שהחיות לנו
לשובר בפי"ס, וה ליכא נשימה מסעם דחיק רחוק
ממצאנות דחיים א"א על ענה לזכר יתור, שגם
כשאפשר לו לזכר לא נחש שלכן אף בשבת יש
לחוש לחיבה.

J

M

ומה שדן כח"ד בקונטרס השני בענין נאמנות
לדוחמה יפה ביאר כח"ד שיטות רבותיו בהו, ויש
הרבה לעודר בהו אבל אין ענהווי ביד, אבל מה
שבחמתלה הקונטרס שמפע שהיא נוגע גם לענין
השוללה לך של אחר דחרי בהו החתול הקונטרס אף
שלא נכח דכריי בהו, זה פשוט וברור שאף אם יש
לך סוכן של אחר שנתנו ודאן ונתן קודם שנתניא
האבר ממנו שליכא משום רציונה על זה שלקחו ממנו
האבר אסור דאין נאמנים כלל על דאמננה שלהם
בשני הדברים לא על אדמננה שלהם שכלל החוליה
שלו לא יהיה ולא שכלל שישתלו בו יחוד, דחרי
ראינו שאינם בקיאים בהו שפטי וכל המשישים
שנפשו, וגם שהם מסעין במוד, דאף כל האנשים
שהרפואים שתלו בהו לך של אחרים מוטו במוי קצת,
ובלב חוליה שהיה להם ברור שהיה ואפשרות
לחיות וכו' גדול יתור מכלל שהשתדל בו לזכר כל
הרפואים שיעשו, זה היו רוצים במרים, וברור
הפעמים אף כשהוא היה חולש וחוליה לא היה עדיין
טרפה החי חייבים גם מיתה אם היה במוי שדנים
דיני נפשות ואין מה לפלפל בהו כלל.

N

והנה ירדו דרשיה בהתבה.
משה פיינשטיין

משה פיינשטיין

The brain

The human brain is made up of about three pounds of spongy tissue, protected by a bony skull. Through a far-flung network of nerves, the master organ keeps the body running and makes it possible for us to think, plan and probe the secrets of the brain itself—in fact, to be human.

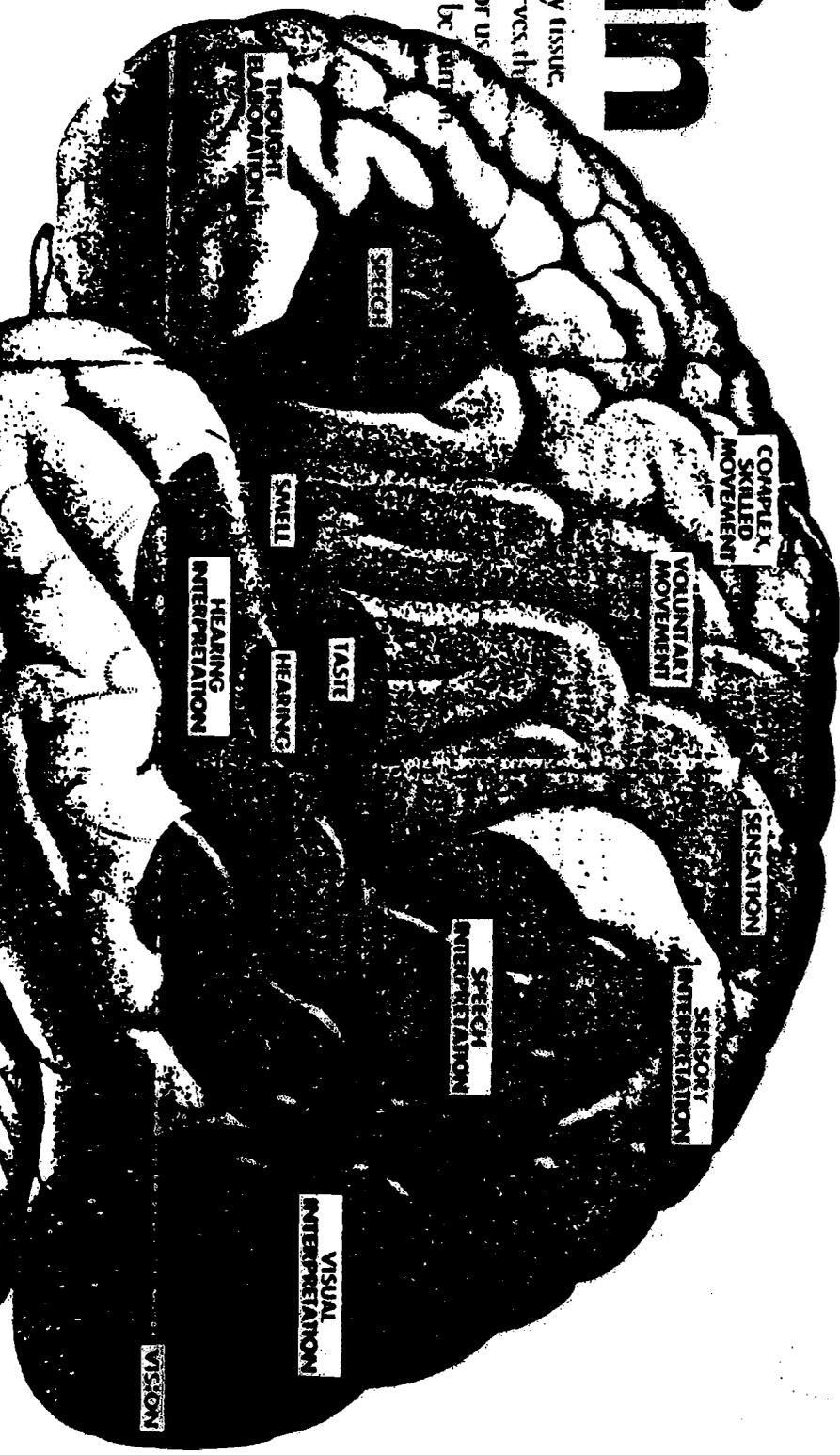
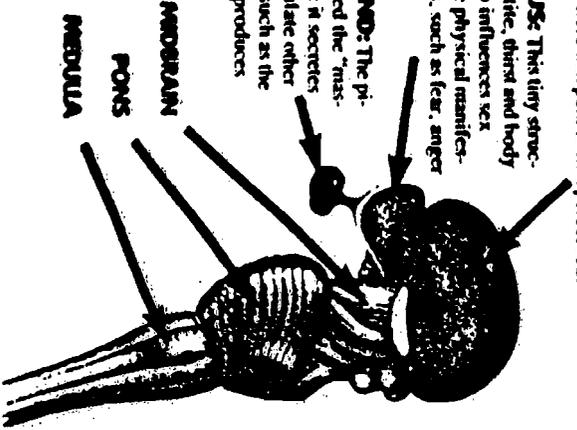
Cerebrum

The largest part of the brain, the cerebrum, with its deeply folded outer cortex, is divided into left and right hemispheres. Responsible for conscious thought, movement and sensation, the cerebrum also houses the language, hearing and vision centers. The area at the front (the frontal lobes) is associated with abstract thought, creativity and personality.

THALAMUS: The thalamus is a crude receiving station for impulses coming from our sensory organs, which are then forwarded to the cerebral cortex for further interpretation. The thalamus is also the initial receiving station for visual and auditory sensations, and it's here that pain is first perceived.

HYPOTHALAMUS: This tiny structure regulates appetite, thirst and body temperature; it also influences sex drive, sleep and the physical manifestations of emotions, such as fear, anger and excitement.

PITUITARY GLAND: The pituitary is often called the "master gland," because it secretes hormones that regulate other endocrine glands, such as the sex organs; it also produces growth hormone.

Brain Stem

A stalk about three inches long, the brain stem is a relay station for impulses ascending to higher levels of the brain and down to the spinal cord. The brain stem controls the midbrain, which together regulate such vital functions as breathing and heartbeat.

Brain Facts

- The fastest impulses move along the nerves at rates of up to 250 m.p.h.
- Male brains are 10% larger than female brains, but this is in proportion to men's greater body size. The size of the brain does not correlate with intelligence.
- Although packed with nerve cells, the brain itself cannot detect touch, heat or even the surgeon's knife.
- Despite its relatively small size, the brain receives 20% of the body's oxygen and blood supply.

CEREBELLUM: This folded and ridged structure attached to the rear of the brain stem coordinates movement and controls balance.

BY DIANA WILLENSKY

(2)

כבר עכשיו וממילא כל זמן שלבו פועם אסור לעשותו. ה"ל דבר שיקרב את מחמתו, עכ"ל. וכן אמר לי הגר"ש"ז אייזנבאך שליט"א: שעד שיתחיליס גודלי תורה שחולה בזה נקרא מה, חייבים להמשיך להזינ ולספל בו ככל חולה המתוסר הברה, ולו יצויר גם שיצטרך לעשות את זה ע"י חילול שבת, צריך לעשות כן. אך כמובן אין לעשות שום פעולה החייאת.

ושוב דברתי עם הגר"ש אלישיב שליט"א ושאלתי אותו מה היין באהם המקרים שחלה בזה המשיך להתקיים במשך חודשים עם פעימות לב עצמאיות. האם הוא נקרא גוסס במשך כל הזמן הזה? ואמר לי הגאון שליט"א שלדעתו חולה בזה נקרא ספק גוסס.

(A)

ובסיכום: אפילו אם נאמר שלדעתו של הגר"מ פיינשטיין זצ"ל מותר גזע המוח. נחשב כסימן של מוות כל הגוף, הרבה נתנו למחלוקת גדולי הפוסקים, וממילא יש כאן ספק של רציחה בלקיחת הלב של אדם במצב זה ולכן יש להתמיר, וכן אמר לי הגר"ש"ז אייזנבאך שליט"א.

(B)

ובערב שבת קודש פ"י דברים (ח' מ"א תשנ"א) אמר לי הגר"ש"ז אייזנבאך שליט"א שאמנם יש מי שאומר שהגר"מ פיינשטיין ז"ל חזר בו ממה שפסק, שבכדי לקבוע את המוות צריכים היעדרות של כל שלישת התנאים (כפי שפסק החת"ס) אך אין זה בתשבותו. ומכיון שאין שום הגדרה כזאת (של מוות גזע המוח) בש"ס אין אנו יכולים להדש הגדרה כזו בימינו, ורק כשתקום סנהדרין יהיה בנותם לקבוע אם מותר גזע המוח נקרא מוות, אך לא. ועל אן, אמר לי הגאון שליט"א, אסור להוציא ממנו לבו או כל אבר אחר כל זמן שלבו עוד פועם בקרבו, עכ"ל.

בעת הכנת הספר קדמוס חתמו הגר"ש"ז אייזנבאך שליט"א והגר"ש"ז אלישיב שליט"א על פסק הלכה בהגידון, ז"ל הפסק:

בס"ד, יום ח"י מנ"א תשנ"א

(C)

נמקבשנו לגילת דעתנו, דעת חורתי, בענין השתלת הלב לצורך חולה מסוכן וכן בענין השתלת שאר איברים לצורך חולים שיש בהם סכנה. הנה כל זמן שלב החורם פועם ואפילו במקרה שכל מחוץ כולל גזע המוח אינו מתפקד כלל ומקרא "מתת המוח" עם כל זה דעתנו שאין שום היתר להוציא אף אחד מן איבריו ויש בזה משום שפיכת דמים.

(הרב) שלמה זלמן אייזנבאך (הרב) יוסף שלי' אלישיב

ובתגובה לפסק הנ"ל כתב הרב משה סנדלר שליט"א מכתבים (בעברית) להגר"ש"ז אייזנבאך שליט"א ולהגר"ש"ז אלישיב שליט"א בהם הוא מביא באדיבות גדולה את דעתו (ולדבריו כך גם דעתו של הגר"מ פיינשטיין זצ"ל) מדוע, לפי נתונים רפואיים והלכתיים, אדם שמוגדר כמת מוות מחוי נקרא מת. גם לפי החלטה, לאחר עריכת בדיקות המראות שאין ורימת דם במוח. מתשובה למכתבו נתנו גדולי הדור שליט"א כדלהלן: ז'

(D)

לכבוד הר"ה"ג ר"ר משה סנדלר שליט"א.

את מכתבו מיום כ"ג אלול תשנ"א קבלנו ואחרי עיון בדבריו לא ראינו שום יסוד לשנות את דעתנו ואין שום היתר להוציא איברים לצורך השתלה כל זמן שלב החורם פועם, ויש בזה משום שפיכת דמים.

ככבוד רב ונכרכת השנים
בין כמה לעשר תשנ"ב

(E)

(הרב) שלמה זלמן אייזנבאך (הרב) יוסף שלום אלישיב

